

S
O
L
I
D
A
R
I
T
A
T
F
U
I
I
n
f
o
r
m
a
t
i
u
d
e

EL PERQUE DE LA "LLEI D'EDUCACIO"

En diversos apartats, que resumim tot seguit, del 2on. Pla de desenvolupament quedaven ja delimitades les motivacions de la "Llei", com per exemple en es diu:

"DESDE UN PUNTO DE VISTA ECONOMICO, LA FORMACION PERMITE FORMAR EL "CAPITAL HUMANO" QUE EL DESARROLLO FORZOSAMENTE NECESITA. UNA EDUCACION TECNICA Y PROFESIONAL ADECUADAS IMPLICAN UNA MAYOR PRODUCTIVIDAD".

"MAS A FONDO, LA EDUCACION ES UN INSTRUMENTO DE PROMOCION SOCIAL A TRAVES DEL CUAL LOS INDIVIDUOS ACCEDEN A SITUACIONES SOCIALES SUPERIORES DE BIENESTAR Y DE PROGRESO".

O bé quan s'afirma: "SE TRATA DE ADAPTAR LA POLITICA EDUCATIVA A LA CONSECUACION DEL MAXIMO APROVECHAMIENTO DE TODOS LOS RECURSOS HUMANOS EN FUNCION DE LAS NECESIDADES DE EMPLEO. CONCRETAMENTE, SE EXTENDERA, EN CUANTO SEA POSIBLE, LA FORMACION PROFESIONAL, QUE DEBERA SER PROGRAMADA A CORTO Y LARGO PLAZO CON UN CRITERIO DE UNIDAD, BASANDOSE EN LAS NECESIDADES PRODUCTIVAS Y DE EMPLEO NACIONALES".

També cal remarcar "LOS ECONOMISTAS DEL DESARROLLO HAN SEÑALADO QUE LO MAS DIFICIL DE CONSEGUIR EN EL SISTEMA EDUCATIVO DE UN PAIS - EN VIAS DE INDUSTRIALIZACION ES EL PERSONAL TECNICO DE TIPO INTERMEDIO QUE SE NECESITA EN TODOS LOS CAMPOS".

"IGUALMENTE NECESARIO, DESDE EL PUNTO DE VISTA DE LA EDUCACION COMO INVERSION, ES PROCURAR QUE EL SISTEMA EDUCATIVO, A NIVEL UNIVERSITARIO, CONTINUE DEDICANDO UNA ATENCION ESPECIAL A LAS ENSEÑANZAS TECNICAS Y CIENTIFICAS".

En el Llibre Blanc editat en el seu dia pel Ministeri s'assenyaven dos factors essencials per dur a terme la reforma:

- a) L'inadaptació de l'estructura educativa a les necessitats de la producció.
- b) La creixent demanda social d'educació.

Aquests dos factors son clarament contraposats en molts aspectes, i per tant la Llei hagué d'escollir, i va optar com era perfectament lògic, en un règim capitalista de dictadura, per les exigències d'una rentabilitat immediata plantejades per les forces empresarials que controlen els mecanismes de producció, però no pas per les necessitats educatives de la societat espanyola. Succeïa en realitat que al ser opcions incompatibles entre si les necessitats socials i les necessitats productives actuals, la Llei d'Educació proclamava ben clarament el seu respecte als supremes interessos de l'estructura productiva.

No ha d'enganyar-nos la confusió de termes que utilitza la "Llei" amb els dos tipus de necessitats indicats. Quan proclama en el preàmbul de la Llei que "ENTRE LOS OBJETIVOS QUE SE PROPONE LA PRESENTE LEY SON DE ESENCIAL RELIEVE LOS SIGUIENTES: ESTABLECER UN SISTEMA EDUCATIVO QUE SE CARACTERICE POR..... UNA ESTRECHA RELACION CON LAS NECESIDADES QUE PLANTEA LA DINAMICA DE LA EVOLUCION ECONOMICA Y SOCIAL DEL PAIS". i quan en el mateix preàmbul s'insisteix en el propòsit "DE EVITAR DISPENDIOS INNECESARIOS Y AVANZAR CON SEGURIDAD Y FIRMEZA", amb el fi "DE OBTENER EL MAYOR RENDIMIENTO CUANTITATIVO Y CUALITATIVO DEL SISTEMA EDUCATIVO NACIONAL Y DE LOS RECURSOS A EL DEDICADOS", quan l'article 9-2 a) estableix com a principi del sistema educatiu l'ordenació de nivells i cicles "TENIENDO EN CUENTA LAS EXIGENCIAS..... DE LA ESTRUCTURA DEL EMPLEO"; quan, en resum, l'article 30 qualifica com a finalitats de l'educació universitària "PREPARAR LOS PROFESIONALES QUE REQUIERA EL PAIS" i "FORMAR LOS CIENTIFICOS Y EDUCADORES NECESARIOS", resulta d'una evidència aclaparadora que aquestes "necessitats", no són les de la societat en general, sino molt concretament les exigències de rentabilitat a curt termini pròpies de l'estructura capitalista.

AUTORITAT DE MEDIOS DE COMUNICACIO SOCIALS
CELOC
DIPOSIT
e. Guàrdia

Hi han alguns aspectes que cal remarcar, i que són conseqüència directa d'aquesta opció que fa la Llei d'Educació, i que assenyalen a contubució:

Sens dubte cal situar en primer lloc, per la seva gravetat, el de l'adopció d'una sèrie de mides tendents a limitar la demanda social d'ensenyament i a restringir la proporció de graduats, a través de tot un sistema de barreres classistes i selectives; la més important de les quals és la diferenciació entre el Batxillerat i els Cursos de Formació Professional i que segons el que es diu en el preàmbul de la Llei, permetran "EL MEJOR APROVECHAMIENTO DE LAS APTITUDES DE LOS ALUMNOS". La Formació Professional en "ESTRECHA RELACION CON LA ESTRUCTURA Y LAS PREVISIONES DE EMPLEO" (Art. 40), serà un carreró sense sortida, a més a més pagat amb les quotes del món laboral (és l'únic ensenyament que es financia per separat del pla general -disposició adicional 4*), que acollirà a la immensa majoria de la joventut obrera al finalitzar l'Ensenyament Bàsic, si s'acaba.

La missió de la Formació Professional ja estava ben delimitada en el Llibre Blanc (pg. 117, 141, 142) "DE QUE LA FORMACION PROFESIONAL SE ADAPTE, MEDIANTE UNA ESPECIALIZACION MAS FLUIDA, A LAS NECESIDADES DEL MERCADO DE TRABAJO Y A LAS CONVENIENCIAS DE LAS EMPRESAS PRIVADAS". En aquesta barrera principal hi han superposades moltes altres que van del Curs d'Orientació Universitària que decideix l'accés a una Facultat Universitària fins a la reiteració de proves d'aptitud previes a l'entrada a la Universitat i posteriors al C.O.U.

Un aspecte interessant és el de les mides orientades a crear en la gestió del sistema educatiu una rentabilitat empresarial (articles 65-2, 68-2, 73-4 i 73-5, "PRESTACION DE SERVICIOS A PARTICULARES, OPERACIONES DE CREDITO, DETERMINACION ANALITICA DE COSTES Y RENDIMIENTOS, ETC....ETC...."). En el mateix sentit podria ser definit el contingut de l'article 7 que parla de l'establiment de taxes universitàries basades en el "COSTE REAL POR PUESTO ESCOLAR", una barrera més per l'accés de la classe obrera a l'Universitat, import que serà augmentat en cas de repetir curs.

En resum, tot això tendeix a fer passar l'educació, de l'estadi de "servei públic" a un altre concepte molt més simple que la considera com a "l'inversió ajustada a les exigències de l'actual política de desenvolupament neocapitalista". En altres paraules la Llei d'educació no tracta pas d'adequar el sistema educatiu a les necessitats reals del país sino simplement aconseguir una major eficàcia en l'actual estructura econòmica. És una solució a curt termini, destinada a mantenir les velles estructures adaptant-les als nous problemes, però sense enfrontar-se amb les arrels d'aquestes problemes.

Queda també ben clar que una de les funcions de la Llei és -marginar a la classe obrera, o més ben dit, intenta perpetua la marginació actual, ja que només es té en compte com a objecte, com a instrument de producció.

Darrerament s'han promulgat unes normes que, de prosperar, obligaran al tancament de moltes escoles.

Resultat: augmentar l'encariment d l'ensenyament dels nostres fills.

NOMES LA PRESSIO OBRERA ORGANITZADA POT ATURAR LES PREVISIONS

FRANCO-CAPITALISTES.

LA BRUTAL LLIBERTAT A QUE SOMEM EN DEUTLE D'ESTAT FRANQUISTA:
=====

Després de les fortes repressions policiaques a Granada el Juliol del 1.970 en cauen morts 3 obrers, sols per manifestar-se en favor de l'elaboració del Conveni de la Construcció, i dels manifestants morts a EIBAR i a BRANDIO, en el darrer mig any el Govern del regim Franquista al adonar-se de que no tenia altre solució ha intensificat la mà dura fins uns límits que deixen sentat ben clarament quines són les possibilitats que tenen i quines les cartes que pesen jugar.

Analitnant només per sobre els fets d'aquests darrers mesos podem constatar clarament l'enduriment de la repressió.

13-Setembre-1.971: Durant una crida a la vaga general a Madrid és assassinat l'obrer de la construcció PEDRO PATIÑO TOLEDO. Li dispara un tret per l'esquena un Guardia Civil.

18-Novembre-1.971: A Barcelona, en una topada entre la policia i un nombrós grup de treballadors de la SEAT queden ferits uns quans obrers, mor ANTONIO RUIZ VILLALBA.

27-Febrer- 1.972: La Guardia Civil dispara sobre un grup de treballadors reunits a Vallvidrera per plantejar les seves reivindicacions. Un ferit greu.

10-Marc-1.972: Més de 50 ferits, entre ells alguns de greus i dos morts DANIEL NIEBLA GARCIA i AMADOR REY RODRIGUEZ, la policia dispara a matar, un dels morts ho és d'un tret al cap. Causa, la discussió d'un conveni col·lectiu a l'Empresa Nacional BAZAN.

No podem perdre de vista que en aquests darrers mesos han sigut innumbrables els actes estudiantils o actes contra la Llei d'Educació que ha dissolt la policia a base de disparar.

¡COMPANYSI!, si no expressem de la manera més clara i contundent la nostra enèrgica protesta enfront d'aquests fets criminals, només ens queden dos camins a escollir: el de l'esclavitud constant, els sous de fam, l'atur forçós, l'ignorància i la boca tancada, presidit tot això per la "paz de Franco"; l'altre es el d'anar veient com els més combatius lluitadors de la classe obrera van sent sacrificats i aixafats enfront els ulls temorencs d'un poble que no reacciona.

¡COMPANYSI!, cap poble honorat i digne pot acceptar cap dels dos camins esmentats. L'únic camí que val la pena seguir, és el de la vida digna, el del treball humà, el del salari just, el de la seguretat en el treball, el de la vivenda sana assegurada, la llibertat, l'educació....., aquest camí està en les nostres mans si no acceptem resignadament tots els abusos de que som víctimes.

LA NOSTRA PRIMERA OBLIGACIÓ com a classe obrera, és refusar resueltament tots aquests abusos amb tots els mitjans de que disposem, cercar l'unitat de la nostra classe i produir les formes d'organització que en garanteixin l'emancipació.

<u>JULIOL-70:</u> GRANADA -	- ANTONIO CRISTOBAL IBÁÑEZ
	- MANUEL SANCHEZ MESA
	- ANTONIO HUERTAS REMIGIO
<u>EIBAR -</u>	- ROBERTO PEREZ JAUREGUI
<u>BRANDIO-</u>	- JOSE MARIA MURUETA MORATILLA
<u>SETEMBRE-71:</u> MADRID -	- PEDRO PATIÑO TOLEDO
<u>NOVEMBRE-71:</u> BARCELONA	- ANTONIO RUIZ VILLALBA
<u>MARÇ - 72:</u> FERROL -	- DANIEL NIEBLA GARCIA
	- AMADOR REY RODRIGUEZ

La sang de tots aquests companys no pot haver estat vessada en va. Han mort lluitant per la classe obrera i contra la dictadura franquista.

QUE SERVEIXI TAMBE COM A FERMENT PER UNA LLUITA OBRERA CADA COP MES ACTIVA, MES UNIDA I MES ORGANITZADA.

ALTRES INFORMACIONS

=====

V I T O R I A

A l'Empresa MICHELIN els treballadors han mantingut una vaga durant 42 dies a fi i efecte de conseguir un Conveni col·lectiu que millorés realment les seves condicions de treball.

La direcció de l'empresa, d'acord amb les normes governatives, ha despedit a 7 obrers (darrerament sembla que 30 més), entre ells 5 representants sindicals.

La Solidaritat de Treballadors Bascos (S.T.B.) ha treballat de valent en l'organització i manteniment de la vaga, així com en la coordinació de la solidaritat amb els vaguistes.

Les fàbriques de Burgos i de San Sebastian han organitzat varis aturs en demostració de solidaritat. El sindicat CFDT de Michelin, a Clermont-Ferrand, va parar el treball durant una hora, no així els homes de la CGT que no van trobar "motiu suficient" per a fer-lo.

72 capellans de Vitoria es van mostrar solidaris dels treballadors en vaga, en un comunicat difós amplament.

El dia 5 de febrer la Direcció va tancar l'empresa i la policia va ocupar la fàbrica. Un treballador va ser ferit seriosament. A la sortida de les reunions d'informació que es tenien a les esglésies, els assistents, entre ells gran nombre de dones i nens, eren maltractats per la policia per a disoldre's.

P O R T U G A L

5 sindicalistes han sigut condemnats a Portugal acusats d'atenyar contra la seguretat de l'Estat.

La raó de la seva condemna no és altra que haver treballat per a conseguir l'existència d'un sindicalisme autèntic. Havien organitzat varies reunions entre diferents sectors sindicals, per tractar d'iniciar una coordinació eficaç del sindicalisme a escala nacional.

Els condemnats són:

DANIEL CABRITA - empleat de Banca - 2 anys de presó i pèrdua durant 15 anys dels drets política.

MANUEL MARIA CANDEIAS - mecànic-

) 24 mesos de presó i
d.p. 5 anys.

ALFONSO DE ASSUNÇÃO RODRIGUEZ - electricista

JOSE TAVARES MARCELINA - Tècnic de radio- 16 mesos de presó i d.p. 5 anys

AUGUSTO DOS SANTOS ROSA - Operario - 14 mesos de presó i d.p. 5 anys.

SOLIDARITAT

FULL INFORMATIU - FULL INFORMATIU - FULL INFORMATIU

S.O.C.

Solidaritat d'Obrers de Catalunya

Març - 1.972